



1011 LIST

LETO VI

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO SREDO

Štev. 10

Ekonomski zakoni

(Piše Ivan Zebliček)

Moj brat in jaz sva neekonomsko izobražena. On si razlaga ekonomske zakone s pomočjo hipnoze, jaz pa s subjektivistično metodo, to je, z lastnimi možgani brez teoretičnih sugestij.

Hipnoza je seveda odvisna od dobrega medija. Pred dvema leti jeseni mi je cvetel zimski plašč in sem si hotel kupiti novega. Moj brat je prižgal rdečo luč, zakrilil z rokami po zraku in že ga je medij gledal z izbuljenimi očmi kot človek, ki prejme le 80% plače, ter dejal: »Ne kupi plašča, tekstil se bo pocenil!«

Jaz nisem kupil plašča in preklinjal na koncu proračunskega leta tisti 80% pogled, ki me je prevaral, da sem ostal brez plašča, ker sem čakal na znižanje cen.

Naslednjo zimo je brat imel sijajnega medija. Še preden ga je brat hipnotiziral, je dejal v transu: »Vidim v daljavi akumulacijo, ki se mi bliža in postaja vse večja... večja in večja...«

»Dovolj!« sem dejal, prodal spalnico in si kupil zimski plašč.

Materialno izčrpan sem zapustil hipnozo in se ekonomsko naslonil na subjektivistično metodo. Pa ti kupim nekega dne v trgovini steklenico konjaka, ki stane v trgovini čez ceno dve sto dinarjev več.

»Zakon ponudbe in povpraševanja!« si veselo predevam (o tem zakonu sem namreč slišal na tečaju za strokovne izpite, ki sem se ga slučajno enkrat udeležil!).

Neki človek, ki stoji poleg mene pri izložbenem oknu, pljune od jeze: »Za dve sto dinarjev so me okrog prinesli pri isti steklenici konjaka, ki sem jo kupil v trgovini vis-a-vis! Svinjarija!«

»Kakšna svinjarija?« ga poučim, »Zakon ponudbe in povpraševanja!«

»Kaj pa je to?« me vpraša in skoroda prekliče svoj pljunek.

»To je tako: čim več ljudje povprašujejo po blagu in ponujajo denar, tem dražje je blago!«

»Prosim vas, pa vendar velja v trgovini vis-a-vis isti zakon!« In zopet pljune. Tokrat manj izdatno.

»Ni res!« Malo pokašljam po profesorsko in nadaljujem: »Poglejte, če gre več ljudi po tej strani od Kreditega trga proti Ulici bančnih provizij, je jasno, da bodo v trgovini na desni, kjer ste vi kupili dražji konjak, ponujali več denarja, ker bodo z desno roko laže segli v žep in mimogrede plačali na desno, medtem ko bodo v trgovini na levi z večjo težavo ponujali denar, ker bi morali desno roko oviti okoli telesa, da bi lahko mimogrede plačali; tu torej ne bodo tako kupovali, cene bodo šle dol — in tukaj sem jaz kupil konjak!«

Ko mu tako pripovedujem in maham levo-desno, prideva do tretje trgovine, kjer se mi začne moj spremljevalec (ekonomski embrio) smejati: »Tu so se pa ljudje najbrž zopet obrnili in odkorakali v smeri od Ulice bančnih provizij proti Kreditnemu trgu.«

»Zakaj?« se zaderem v nejevolji, da me ni razumel.

»Ker so v tej trgovini na levi strani ceste cene istih steklenic konjaka še za sto dinarjev nižje, kot ste jih vi plačali!«

Jaz pogledam v izložbo in pljunem. Tokrat izdatno.

Pustil sem subjektivistično metodo in se vrnil na hipnozo. Sedaj imam sijajnega medija — nekega trgovskega poslovođa. Ta pozna vse ekonomske zakone. Sedaj imam še en zimski plašč, pljem cenem konjak tipa »leva stran ceste« in nič več ne pljuvam.

SVOJI K SVOJIM



Hitler: »Odbij na desno, prostor še za enega...!«

Sum:

Oj z bogom, morje Adrijansko!

Le buči, morje Adrijansko,
postalo zame si neplansko.
Oj, z bogom mersko letovišče,
kdo letos sploh te še obišče?
Hoteli z bogom, z bogom
plaža,
premajčena je moja gaža!
Visoke cene vrtoglave,
za mero žepa niso prave.
Te cene so prometno tujske,
za delavca preveč burjuj-
ske!
Oj, z bogom morje Adrijan-
sko,

postalo zame si postransko.
Ker tvojih čarov sem ne-
vreden,
ostal doma bom revež bešen,
namakal v kadi okončine,
tako dopust mi hitro mine.
Oj, z bogom morje Adrijan-
sko,
postalo zame si neplansko.
Grenak obup je moje kase,
oj, z bogom zdaj, za večne
čase!

AKCIJA IN REAKCIJA

— Tovariši, socialno za-
varovanje je jamstvo za
polovico zdravja! Zato se
zavarujte v čim večjem šte-
vilu!

In nekoliko pozneje:

— Tovariši, kaj pa bi rad?
— Eh, veste, rad bi se
zavaroval.

— Ste znoreli? To je
vendar nemogoče, to je
proti predpisom! Vi ste ja
— bolani!

(Op. uredništva: Vsaka
podobnost z zastopniki
DOZ v Konjicah je lahko
samo slučajna!)

DULCE ET UTILE

— Nikar ne laži, Pepe,
da si bil pri maši! Saj sem
bila vendar v cerkvi!

— Mati, krščenduš da
sem bil — in to celo pri
rinski sveti maši!

— Ti lažnjivec grdi!

— No, pa vprašajte nata-
karico zadrugne gostilne v
Markovcih! Po radiu nam
je naštelala mašo direktno
iz Rima. Pa še pri obhajilu
smo bili. Samo, da nas je
obhajala kar natakariča z
— vinom in vodo!

PREMALO!

— Ti, še nekaj minut ča-
sa imava. Kaj ko bi skočila
na čaj v ptujsko »Emono«?
— Nemogoče! Saj si sam
rekel, da imava samo ne-
kaj minut časa...

DOKAZ

»Pietro, ali si že bral, da
so sovjetski astrologi od-
krili živa bitja na Marsu?«
»Se ne. Toda malo čud-
no se mi je le zdelo, da je
naša vlada prijavela enega
Italijana za prvi polet na
Mars.«

VELIKO ODKRITJE

— Vidiš, Aljoša, to je to-
varišč akademik Goljufov,
ki je pravkar prišel do za-
ključka, da bi Adam in
Eva še danes živele, če
ju ne bi ubili ti prekleli
židovski imperialistični
zdravniki!

— O, sijajno, toda zakaj
pa tako psuje?

LOGIKA

Bolgarski graničar kriči
za beguncem, ki jo briše
čez mejo:
»Stoj! Ali ne veš, da je
za vsak pobeg čez mejo

določena smrtna kazen?!«
»Vem! Toda ljubše mi
je, če sem obsojen na smrt
v svoji odsotnosti kot pa v
prisotnosti!«



Nande Bua.

Sieg Heil!

Prejšnji teden so kro(ni)-
karji — kakor pravijo Ko-
roški Slovenci pisunom gla-
sila rimsko-krščanske emi-
grantske stranke »Naš ted-
nik — kronika« — v celov-
ški Mohorjevi hiši proslav-
ljali svoj god. Praznovali
so namreč dan Lumpacija
Vagabunda. Lumpacijev je
sicer bolj malo, vagabun-
diranje pa se je kot vse-
binsko primerna reč pri-
legla lajtnantu Inzku, lju-
bitelju mladoletnih deklet
Vinkcu in pa staremu
Jozlu Tischlerju, (Kozam-
urnik Muri pa je kar ves-
el, da mu ni treba več
vagabundirati in da se v
miru lahko kar v svojem
stanovanju do nezvesti
napije.) Vagabundiranje je
sicer lepa reč, toda nikakor
ne v Škofijah ali v Bil-
čevsu, kjer jo je stari Jozl
moral sredi zborovanja ta-
ko jadrno popihati, da je
slišal peti »Pojdaj v Ško-
fiče...« (kakor je napisal
v »Kroniki«), čeprav so
Korošci s pesmijo »Zdaj
zaori pesem o svobodi...«
zaključili zaslisevanje po
gospodu Kadrasu blago-
slovičenega kandidata KDS,
ki se je — namesto volil-
nega govora — poskušal
brantiti očitkov narodnega
izdajstva. Lajtnantu Inzku
se še zdaj dobro zdi, da je
prinesel celo kožo domov.
Zato tudi nikakor ni bil
navdušen za obisk sestan-
ka v Kotmari vasi, kjer
ob takšnih prilikah utegne
vsak čas zmanjkati plank
na pločevih, zaradi česar
se bi zadostovalo bežati
do naslednje vasi. Na Gu-
rah pa se celo po pisanju
»Kronike« jasni. Kozamur-
nik Muri je zelo ponosen
na svojo novo iznajdbo:
vse člane bivšega NSKS
(sedaj KDS) izključil, potem
ko se iz te družine že sa-
mi izstopili. Jezi se pa, da
so mnogi iz Mohorjeve
hiše obiskali »Slovenski
ples« v Celovcu, kjer so si
nakopali smrtni greh ob
pohujšljivem pogledu na
noge ljubljanskih baletk.
Stari izkušeni matematik
Jozl sicer precej klavirno
prestavlja svoje okončine,
zato pa tem bolj vneto se-
ševa emigrante, ki niso
glasovali za ŐVP, kajti na
Koroške Slovence ne raču-
na več, ker »laž je laž« in
»resnica — resnica« (kot se
je pokazalo v raznih špi-
jonskih zadevčinah). Jasni
se namreč tudi drugod —
ne le na Gurah.

DOBER ODGOVOR

— Kaj, knjige misliš pro-
dajati? Ljubček, te stvari
danes ne nesejo!
— Saj ne mislim odpreti
knjigarne! Antikvariāt, moj
drugi!

STALINOVA ZAPUŠČINA

Eden treh: »Tovariša, stol je le za enega, ostala dva
pa se bosta morala zadovoljiti z ostalim...«

Tripartitna in bombe

V središču Trsta je »neznani« storilec vrgel
bombo na povorko neofašistov in ranil šest
oseb



Ranjeni neofašist: »Porca malora! Questa
maledetta organizzazione! Saj so vendar rekli, da bo
samo počilo...!«

Majbna korektura

(Prosto po »Slovenskem poročevalcu«)

**BESEDE IN DEJANJA**

Predstavniki držav so-
vjetskega bloka se niso
udeležili letošnje konferen-
ce odbora tehnične pomoči
Organizacije združenih na-
rodov.

»Kam bi pa prišli,« so si
dejali, »če bi poleg mnogih
lepih besed o potrebni po-
moči imeli še kake druge
stroške. Saj tudi besede
nekaj veljajo!«



PEPA PIŠE JUCI

Draga Pepa!

Bila sem na pustovanju po bližnjih krajih in ti bom malo opisala doživljanje. V jaku so me povabili na pes v osnovno šolo. Naj te to ne čudi: v tej šoli se pleše, kino predstave so v njej in še skladišče za deske. Kdaj se bo ta razbita šola podrli, točno nihče ne ve, vsi pa trdijo, da kmalu; stene se že majo, strop se ruši, edino, kar jo še skupaj drži, sta prah in pajčevina. — Slabo mi je bilo ob pogledu nanjo tja do Postojne. Tam pa sem šele pošteno zbolela. Nesli so me s postaje v bolnico na tušilih, ki so po govnu smrdele, kar pa ni čudno, ker jih imajo na železnici spravljene kar v stranišću. — Kamor sem potem prišla, povsod so pusta pokopavali. V Prvačini je pa pust pogrebce pokopal na nekem ovinku. Tako je imela tudi vipavska bolnica nekaj od pusta: nekoli-ko ranjenih! V Šebreljah so se delavci pritoževali zaradi plač, češ da jih le redko dobijo pravočasno. Ob tej priliki niso nič kaj spoštljivo govorili o predsedniku in blaginju za druge. Jaz bi tudi ne, če bi bila pri teh dveh na plačilnem seznamu. — V gostilni v Črnem vrhu so pa karte igrali. Med njimi je bila tudi natakarka kratkeve gostilne. Jaz sem pa čakala na pijačo celo večnost. Ko sem tole o celi večnosti potem povedala natakarki, je rekla, da pa pri kartah čas zelo hitro mine. — Draga Pepa, odločila sem se, da ti od časa do časa takole kaj napišem. Stori tudi ti tako. V prihodnjem »Totem« se kar veselimi tvojih vestic!

Tvoja Juca.



V SKRIPCIN

— Ej, Cefizelj, zadnjič si ga pa pošteno polomil! — mi je nekdo zakričal na cesti

— Hudiča?! S čim pa?

— No, s tistim o elektriki.

— Kaj mar ni res, da so naša predmestja vedno v temi?

— To je že res, toda ti bi moral napisati, da nosi krivdo za egiptovsko temo mestna uprava cest.

— Mestna uprava cest?

— Seveda, ko pa je po nekod toliko blata, da je v njem še elektrika obtičala.

NAČELNOST

— Tovariš kritikaster, pred dvema letoma ste napadali MLO, ker ni nič delal, zdaj ga pa mrevvarite, ker dela! Kakšna kritika je to?

— To? Načelna, vendari! Nekaj moram kritizirati.

UGANKA ZA SANITARNO INŠPEKCIJO

Kaj je to:

Pod »Emona« se tišči, po gnolobi — feji! — smrdi, vsespovsod nered, nesnaga, po inšpekciji kar gagaj!

TOLAŽBA

— Jože, nikar tako ne dirjaj! Če ne boš hodil bolj človeško, ne prideva nikoli za Bežigrad! Bom prej omagala!

— Kar potolaži se! Saj bova morala kake četrt ure počivati pri železniškem prelazu.

PAMETNA LISKA

— Pomislite, naša Liska je zadnje čase začela žreti premog!

— Da ni sklenila morda pogodbe s tisto trgovino za

Bežigradom, ki prodaja mešanico masla in margarine?!

NADEBUDNOST

»Jurček, greš z mano na partijo ajnca v dvorano terena Poljane v Zarnikovo ulico? Pojdi, boš videl, kakšne lučkane punčke nam delajo družbo!«

»Kaj bom tam med samimi otroci! Saj nimam več 16 let, da bi se znašel med takšno mladino.«



TRGOVINA Z BELIM BLAGOM

— Ljudje, kam pa tako hitite?

— V Sevnico, v Sevnico!

— Po opravkih?

— Seveda. Konja bomo kupili.

— Konja? Ali imajo v Sevnici kakšno posebno dobro pasmo?

— To ravno ne, toda slišali smo, da imajo nekega moža, ki je s svojim družbenim razvojem že daleč pred nami navadnimi zemljani. Če kupi kdo pri njem konja, konjsko opremo in voz, ti za nameček, proda še hlapca. Saj veste, »kšeft je kšeft«...

POSPESEK

— Jurček, razloži mi, kaj je pospešek?

— Pospešek, tovariš profesor, pospešek... je »Toti list«!

— Kje si pa to slišal?!

— Veste, mama je bila zadnjič v novomeški mesnici. Bila je dolga vrsta, mesar pa je prav počasi delil. In oglaš se neki možakar: »Tole našo mesnico bi bilo dobro videti v »Totem« listu!« Takrat je mesar dobil pospešek. Vrste je bilo hitro konec. Mama pa je rekla: »Tole bi bilo pa res še za »Toti list« dobro.«

KAJ BO PA ZDAJ?

Kegljači v Novem mestu so nekaj časa sem izredno aktivni: — zlasti v poznih nočnih urah. Po velikih mukah so oni dan končno le uspeli prirediti novomeško lekarno, da je izobesila napis: »Spalni prašek razprodan!«

PREIMENOVANJE

— Ti, ali se bo res Fronta preimenovala v...

— Seveda! Samo pojdi pogledat v Črnomeli na sedez OO OF pa boš videl. Samo ne vem, če je ime »Cassa di riparmio«, ki se tako leno blešči tam na steni, na bolni primerno za nas — Slovence!

TOZBA

Ustavil se je možakar pred Prešernovim spomenikom v Kranju in zavzdihnil:

— Vidiš, France, še tebi ni prizanesla stanovanjska stiska! Tako so te utesnili med cerkev in gledališče!

France pa ga je pogledal in potožil:

— To še ni tako hudo! Ampak luč bi mi pa lahko dali, da ne bi strašil tujcev ponoči! Zadnjič je neka pijandura zajamrala ob mojih nogah: »Pepe, kmalu bova doma. Sva že pri Zmajskem mostu!«

REKLAMA

— Ti, letos poleti bom pa šel v hotel »Evropa« v Kranj. Pomisli, že sedaj pozimi imajo tako hladne sobe, kot da bi sedel v frižiderju. Kako hladne bodo šele poleti!

— Nak, bratec. Poleti bo centralna kurjava že popravljena in bo tako vroče, da si boš lahko predstavljaj, da si nekje v Afriki!

— Hehe, ne bo vroče, ne! Dali mi bodo ležišče kar v kopalnici...

UGODNA PRILIKA

Franček Gorjanc je prišel izpod Jelovce v Goriče in zavil v tamkajšnjo trgovino. Čakal je, čakal, pa ni ničesar dočkal, kajti uslužbenke in pa tiste damice, ki so prišle v štacuno po »službenih« opravkih, so si v enem kotu uredile kar pravi pravcati frizerski salon. Sele ko se je Franček čez pol ure vrnil iz krčme, kamor si je šel hladiti jezo, so ga nadobudne frizerke izvolile vprašati:

— Tovariš, po kaj ste pa prišli?!

— Hudiča, še vprašujete! Po pol kilograma klobase, dva kilograma soli in eno — vodno ondulacijo!

IZ UREDNIŠKEGA KOŠA

T. G., Jesenice. — Dobili smo vašo veselo pesmico o tistem nesrečnem parku na Jesenicah, ki ga urejajo že več stoletij. Toda, žal, ne moremo je še objaviti ker še ni dovolj aktualna. Svetujemo vam, da napišete revolversko — kriminalno zgodbo v tri tisoč nadaljevanjih s srečnim ali nesrečnim koncem — seveda z ozirom na to, kako bo končala ureditvena akcija v parku. Prosim vas (blevati na tudi sodolavca K. M.), da nam leta 3001 sporočite, če se je zadeva okrog parka že premaknila z mrtve točke.

Čudež na Dravi



Delovna brigada, ki bi ne bila rada premeščena z gradbišča...

Podjetniško nazivoslovje

(Piše Ivan Zebliček:)

Podjetniško nazivoslovje je interesantna znanost. Kako imenovati podjetja? Imamo na primer gradbeno podjetje z delovnimi kolektivi in z gradbeno direkcijo. Prvi gradijo hidrocentrale — skratka delajo, drugi pa cementirajo zastarele ideje. Pa ti pride neki inženir in brez dovoljenja direkcije pravi, da to cementiranje ni več sodobno. Sestane se veliki inkvizitorski gradbeni senat in po predvojnem postopniku (ki ga je bajle predpisal neki pop) preda inženirja Haronu, da ga prepelje preko reke Stiks na novo službeno mesto. Oni, ki gradijo hidrocentrale, pa s takim cementiranjem niso zadovoljni, hočejo na vsak način inženirja nazaj, pa čeprav bi moral veliki inkvizitorski senat skočiti v Stiks in ga pripeljati nazaj. Veliki senat se pa s svoje strani boji skočiti v Stiks, da bi se ne zmočil ali celo utonil. In tako dalje. In tako dalje...

Vse to so predpostavke za imenovanje podjetja. In znanost podjetniškega nazivoslovja se odloči: Podjetje naj se imenuje s kratko »Grades«, kar pomeni

v polnem naslovu: »Gradišna destimulacija«.



Stannovega prihoda sem pasel radovednost kar tukaj in sem malo kdaj pokukal v svoj Ptuj. Samo to bi rad sporočil kavarni »Evropi«, da bomo dne 13. marca ob 2. uri ponoči imeli v njenih prostorih sejo duhov. Naj po možnosti ne oddajo kavarniške mizice, kjer so pretekli teden imeli plodno sejo ptujski filatelisti.

Se nekaj: čudno se mi zdi, da niti s pomočjo duhov nisem mogel zaslediti, kje je predprodaja vstopnic za gledališko predstavo »Švejkas«. V lokalu, kjer bi po sporočilu na lepah morala biti, pošiljajo človeka k neki misteriozni osebi na banki, ki jo po možnosti sploh ne najde — in končno revež zve, da so vstopnice menda že vse razprodane. Tako bo predstava »Švejkas« kljub geslu: Umetnost in kulturo ljudstvu! samo za tiste ljudi, ki poznajo predprodajo vstopnic

Martin Vohljač

Z MARSA IN BLIŽE



»Se eno besedo, — razumete — in jaz izstojim!«



»Hm, če me ne bi tako neumno priganjal, bi nama sedaj ne bilo treba toliko časa čakati na prihodnji vlak!«



»In tale znamka je prav posebna redkost! Datirana je v letu 1360.«
»Toda takrat še vendar niso imeli pošte?!«
»Saj to je ravno redkost!«



»Ravno ko prebiram poročila o boku, prideš in vprašuješ, če te imam rad!«



»...iš, v naši stroki takoj spoznaš, kateri je poročen in kateri ni...«



Strahotni sledovi...



»Prosim te, da temenno prestrdiš to tabelo vojaških činov, da ne boš zopet kot včeraj prerokovala poročniku, da bo kmalu končno postal narednik!«



»Krasno, kajne, draga! Sosedom bova imela res kaj povedati!«

MESANA SOLATA

Buča:

Plesi in mački

Danes gasilski,
jutri planinski
plesi vrstijo
se kar po vrsti.
Kolikor plesov,
toliko mačkov:
danes planinski,
jutri gasilski...
V glavi vrtijo
se dekolteji,
ki so na meji...
bujne ročice,
vitke buteljke,
vitke nožice

in aspirini,
vroči spomini
in separeji,
mrzli obkladki,
mični podbradki,
kranjske klobase,
spraznjeni žepi,
zlomljene čaše,
prti polita,
gostje zapiti,
kurja očesa
vsa pomendrana,
plesi v gneči,
polna dvorana

in saksofoni,
s strašnimi toni.
Končni efekti:
glave z defekti,
skisani mački:
danes gasilski,
jutri planinski
in akademski,
Jeruzalemski,
danes silvanski,
pravi ciganski,
jutri muškati,
mački zavrati!

Miroljub:

Službeno v Vsaki vasi

Zanimiva filmska zgodba s poučnim koncem

Takrat sem bil prvič v Vsakivasi. Službeno. In ker ima Vsakavas kino, sem šel v kino. Kupil sem vstopnico, kot se reče, boljši prostor, za najvišjo ceno: 18. vrsta, 6. sedež.

Toda v 18. vrsti na 6. sedežu sedi že nekdo drugi. In povsod tam, v bližnji in daljnji okolici, tudi že kdo sedi — skratka, nobenega sedeža ni prostega, razen tam, čisto pod platnom.

Vljudno sem opozoril moža v 18. vrsti na 6. sedežu. Toda lepo sem nalele!

»Kaj?« je dejal bolj glasno kot prijazno. »Vaš prostor? To je moj prostor! Prvi sem sedel na njem in kdor prej pride, prej melje! Pika!«

Nisem odnehal. Nastal je prepir in končno prispeli biljeter mi je dejal:

»Vi, čujte, nikarte s takšnimi smešnimi škricarskimi manirami! Pri nas v Vsakivasi je že takšna navada, da vsak sede tja, kjer mu je všeč in ljubo. Razumete?!«

Razumel sem in sedel v prvo vrsto, tako da sem z nosom trkal ob spodnji rob platna — krasna persnek-

tiva! Toda preden sem se odpeljal iz Vsakevasi, sem napisal upravi kina strahotno ogorčeno pismo — tako sem bil besen.

Čez nekaj mesecev me je zopet zapeljalo službeno v Vsakovas. In v kino seveda tudi. Toda tokrat me je že izučilo. Kupil sem najcenejšo vstopnico — za prvo vrsto — in sedel v 18. vrsto na 6. sedež.

Tedaj je prišel nekdo z vstopnico za 18. vrsto, 6. sedež.

»Oprostite!« je dejal, »vi sedite na mojem sedežu!«

»Kaj?« sem dejal, oborožen z izkušnjami. »Vaš prostor? To je moj prostor! Prvi sem sedel na njem in kdor prej pride, prej melje! Pika!«

Oni pa le ni odnehal in prišel je zopet biljeter.

»Čujte, vi!« je dejal, »nikarte s temi škricarskimi manirami! To, da je vsak sedel, kamor je hotel, s temi navadami je pri nas konec! Pred nekaj meseci se je prišel sem v Vsakovas od bogsigavedilke nekakšen bedak in se pritožil na unravo. In od tedaj vlada pri nas red, dragi moj! Marš v prvo vrsto!«

Idealist:

Sanjal sem o raju

(Filmska ocena v osmih verzih)

Sanjal sem o raju čudežne miline,
pa zašel v bordel cenene vrste.
Uh, opekel sem si krepko prste,
ker vlažno vjel sem mesto signorine.
In na koncu mi še sitnost je storila:
z dvonadstropne hiše je na tlak skočila.
Režiser pogruntal bistro je poanto:
v bolnico zapeljal sem jo v ambulanto.

Ce te gripa
kdaj potipa
in obišče
influenca,
se ne vleži
in ne zdravi.
V gledališče
se odpravi,
kjer okuži
boš sosedo.

Gripa
(Medicinski nasvet)

Indolenca
je deviza,
če te gripa
kdaj potipa.
Močno dihaj,
silno kihaj
in bacile
ljudomile

razpošiljaj,
dobro ciljaj
v tuja lica,
da se klica
bo razrasla,
da se gripa
bo razpasla.
Naj vse kiha,

naj vse piha,
naj vse stoka,
naj vse joka,
če te gripa
kdaj potipa,
radodarno
in preudarno
jo razdaj,
pa bolezn
naj vse kiha, brž bo kraj!

Maksl Zdraha:

Zgodba,**Ki ji manjka pepela na lastni glavi**

Zapiski iz dnevnika obrekljivca

1. marca. — Danes sem prevzel novo službeno mesto — vodstvo oddelka. Moj predhodnik mi je pri siovesu topio stisnil roko — Tole je Marija, moja strojepiska. Pazite nanjo, pravi biser je!

26. marca. — Včasih bi človek ponorel. Ne vem, kaj si je mislil moj predhodnik, da je nastavljal tako nemogočo strojepisko kot je ta Marija. Danes mi je zopet zmešala diktat, spremenila kosilo v kobilo, jedra v nedra in komolec v kozolec ter na koncu celo trdila, da sem ji to vse jaz narekoval!

2. maja. — Danes je prišla namesto Marije nova moč — izvrstna priporočila ima in zelo čedne očke. Ime ji je Olga.

16. maja. — Olga je sicer zelo čedna in prijazna, tudi boke ima zelo zapeljive — le s slovnico je absolutno skregana. Večje, pik, podpičij, narekovajev in drugih ločil včasih sploh ne postavlja, včasih pa se za vsako besedo znajdeti tudi po dve. Potem pa našobi gobček in pravi, da jo sekiram. Mesec piše vedno z veliko začetnico in trdi, da je to za vsak slučaj, če nisem morda mislil luno. Kupil sem ji pravopis, v usnje vezan.

7. junija. — K sreči je odšla Olga na dopust. Po dopustu jo bom dal premeštriti v kak drug oddelk. Lepo priporočilo ji napišem, da ne bo zamere. Sedaj sem vzel tovarišico Klaro. Sicer je starejša, toda zanesljivejša, samostojna moč.

18. junija. — S Klaro ne pridem več do konca. Narekoval sem ji pismo: »Vaš dopis smo z veseljem sprejeli, toda ker se ne tiče nas, smo ga pemuodoma dostavili oddelku, kateremu je namenjen...« Klara pa je napisala: »V zvezi z Vašim dopisom Vas tuuradno obveščamo, da je Vaš prvomenovani dopis bil napačno adresiran in Vam zato topogledno sporočamo da se imate tozadevno poštno obratno z izogib zamude roka obrniti na naslovni oddelk.« In pri tem je trdila, da je to edino primeren stil, da ima že se-

demindvajset let pisarniške prakse, da je samostojna moč in da bo sploh kmalu šla v pokoj in da... Strašno!

29. junija. — Klaro sem predlagal za pokojnino, kajti priporočili so mi prvovrstno strojepisko — tokrat pa zares. Okrog 120 zlogov v minuti! Baje je pravi fenomen in ji je ime Helena. Če je tudi takšna, kakor obeta ime, no...?!

2. julija. — Danes sem Heleni prvič diktiral in resnično je kaj ljubka. Izgleda, da stenografira kakor ekspres. Ves dopoldan sva delala in niti enkrat ni zastala ali kaj vprašala.

3. julija. — Helena mi je prinesla moj včerajšnji diktat. Začel sem brati:

«... Torej, tovarišica Helena... khm... Začniva torej! No... kje pa ste bili včeraj zvečer? Khm... videl sem vas... khe... z nekakšnim mladim gospodičem hm... hm... Imate torej? pazite se... khm... mladih... Pišite... torej najprej tole... daaa... veste kaj, odprite, prosim vas, najprej okno... da, takoooo... prekleto je postalo vroče... pazite torej! Grevu! Novo vrsto, z veliko, da... prekleti telefon, najbrž je zopet stari... da, tako... podpičje, da in z potem z majhno... Klicaj na koncu, ne pozabite... Brrrr, ta vročina! Je vam tudi vroče, Helena? Torej, khe... to pišite prosim razorto... da... ali pa podčrtajte, tako bo bolje, da... Pomišljaj postavite spredaj in zadaj. Ne, brišite raje — to bomo povedali tako... v narekovajih, z veliko... da, končajte kot navadno pika!»

Strahota — menil se je skoraj zvrtilo v glavi. »Kje pa so dopisi?« sem vprašal Heleno.

«O!» je dejala in se našobila. »Toliko ste vmes govorili raznih stvari, pa sem vse kar ni spadalo zraven črtala...«

4. julija. — Zaprošil sem za nušen dopust in pisal mojemu predhodniku, če morda ve, kje je Marija, medtem pa sem se sam vnislal v tečaj za strojepisje...



— Jesasnergoukrucinal! — Azo, če se to ni za špetirat, majnazoi!

— Jo, kaj pa ste tak gah, aufamol, frau Mursec? Saj vas direkt ni za erkenat. Na keriga ste pa dobili taki gic?

— Na »Toti list« — natirili! Homs net ksegn, da rajn nič več od nas not v cajtunge ne nadrukajo? To je, majnadraj, čisto gmejn švajnaraj! Za vsakšne sorte folk majo plac, samo za nas, kuhltajčare, ni placa v cajtungah!

— Jo, jo, tes štimit oba, vi kšosn! Saj smo mi glih tak, če se ži tak vzame, ene sorte nacional mindervertig-kajt, göl?

— Na azo, zegns! Te smo se pa že unlekst menli od tega v naši gasi, da bi se zrihtali mi sami, pa alajnik ene cajtunge začeli drukat, iberhaupt sploh nur v kuhltajč!

— Jesasjesas, tezis a idé! Visns, pa za ta haupniga redaktera, vsaj profesoriš, bi žiher vzeli majnen oltin, se mu že tak nič več ne lušta delat, pa dva klasa fon ta pirgašul ma tudi!

— Jo, šo meglit! Za korektara pa bi bil ganc ausgecahnjet ta her Kaus fon Rozvajn, toti že tak ma furtafurt kaj za nerglat...

— Jo, kloar! Za austroganje pa za kolpertiranje bi lahko vzeli vse tiste ta fajne dame, kere so zaj v zadnjem cajti začele kuhltajčlat po Marpuki.

— Ja azo, tes is a prima idé! — Samo, kaj pa te bojo pisale tote naše cajtunge?

— Na kloar, ols kaj je noviga, no kaj vse naprej pride v Marpuki. Kera se cumbajšpil s kerim ženi, kera bo s kerim mela pankerta, kera keriga s kerim petriza, pa di goncen halodrikšihnt fon Vetriningsn, pa vse tiste hohinterezant štörife, kere se zunst menimo tak na ekah, pa na plac!

— Na — tes oba net! Za take cajtunge nini oba net!

— Jo, umgocvüln, zakaj te ne?

— Če bo vse to že v cajtungah natrukano — bos mohn mir ten naha? Od česa se bomo te me menle?

Biokraska Trneličica

— Ti, tale bi bila dobra za naš delavski svet, ko tako trdno spi!

Grol Monte Christo**in roto panir**

Za tiskanje malovredne literature uporabljajo ceneni roto papir, za katerega daje država regres.



Grol: »Ne razumem, zakaj bi naj bil jaz manj vreden od ostale literature?! Saj dočim morate vi sami nositi stroške za papir, izhajam jaz na državne stroške!«

Napredno kmetiistvo

Mnoge prodajalne kmetijskih zadrug nimajo sicer na zalogi umetnih gnojil, kmetijskega orodja, maziv in sredstev za zaščito rastlin, imajo pa bogato izbiro toaletnih in kozmetičnih izdelkov.



— Če zdaj uši ne bo vzel vrag, jih ne bo nikoli...

Oh, predraga moja Liza, zdaj prišla je moja križa. Rad bi Te že spet povabil, pa denar sem ves porabil. Kje je moja sinekura, ne nomaga več frizura. Zadnjič bil

Resk:

Fraierjev ljubezenski koncept

sem v buffetu, nič ni sreče več na svetu. Tole pismo komaj pišem, da nesrečo ti orišem. Če si le še malo blaga,

za nočjo boš moja draga. Rad v bar bi in v lokale, da bi delal spet skandale. Ti mi nudi zdaj uteho in mi plačaj

kakšno ceho. Zdaj berač sem kot v povesti, nimam niti več za jesti. Če ne prideš, bom poginil, ko se bom spet drugi hlinil.

Prej da ko bi več ristiral, raje Tebe bom zdresiral. Saj si moja le edina kadar plačaš liter vina. Če na noč — pojdi k vragu! — druga čaka že na pragu.

ŠPORTNIK KLJUŠE

V spomin na Maraton

Ce se ne bodo železniške tarife občutno znižale.



Trener: »Fantje, podvizajte se! Čas je sicer dober, toda kurjač bo začel zopet nalagati v peč...«

NAČELNA OBJEKTIVNOST

»Hajduk« je prosil Nogometno zvezo Jugoslavije, da mu preloži prvo tekmo z BSK, ker je bil na turneji po Južni Ameriki nepredvidoma zadržan. NZJ je prošnjo odbila. To pa zaradi tega, ker mora vladati v mednarodnem transportu red in ker mora mednarodni transport upoštevati, da prične nogometno prvenstvo Jugoslavije dne 8. marca. V primeru zamude mora »Hajduk« odgovorjati, ker je z mednarodnim transportom v ne-

posrednih stikih. — Tako je v nedeljo 8. marca moralo igrati z BSK drugo Hajdukovsko moštvo. Mladi Splitčani so tekmo izgubili z rezultatom 0:2. Naj živi državno nogometno prvenstvo, ki naj odloča o kvaliteti naših klubov!

ZELEZNIŠKE TARIFE

Železniške tarife igrajo v športu vlogo davka na luksus. Kot se z davkom na luksus omejuje potrošnja luksuznih predmetov, tako se z železniškimi tarifami omejuje športna tekmovanja. Železniško ta-

rifo bi lahko primerjali tudi s suho gobo — in sicer takrat, ko je treba z nabrano vstopnino plačati železniške stroške. — Edina sončna stran železniških tarif s strani športne politike je ta, da jih ne plačujejo najbolj oddaljeni podeželski klubi, kjer železnice sploh ni. Na ta način dobivajo ti klubi indirektno finančno podporo od naših železnic.

TEHNIČNI BOKS

Sviciarska boksarska zveza predlaga, da bi se v amaterskem boksu ukinila zmaga s knock-outom. V primeru knock-outa ne bi namreč knock-outirani boksar brez nadaljnjega izgubil, temveč bi odločalo stanje točk. Odločalo bi torej v večji meri tehnično znanje. Mariborski boksarji so proti temu predlogu. Veljal naj bi le izjemoma, in sicer takrat, ko bi bil knock-outirani boksar nasprotnik mariborskega boksarja.

»MINESTRA«

Gledal sem nogometno tekmo med zagrebškim Metalcem in mariborskim Železničarjem. Spomnil sem se na dunajskega nogometnega trenerja, ki je imenoval nogometni sistem WM »dunajski melanž«, to se pravi dunajska specialiteta, sestavljena iz raznih elementov. Ker pa imenujemo melanž tudi razne jedi, ki so sestavljene iz raznih hranil, bi mariborski sistem nogometa lahko imenovali po primorski jedi »mariborska mineštra«.

KAJ JE PLAČILO SVETA?

Preden sta »Hajduk« in »Dinamo« odpotovala na turnejo po Južni Ameriki, sta prosila nekatere klube, da bi jima posodili nekatere dobre igralce. Klubi so jima »šli na roko«. Sedaj, ko sta se moštvi vrnili, se pa čuje, da bo »izposojeni« Boškov ostal pri »Dinamu«, Klaić pa pri »Hajduku«. Nasprotno kot je navedeno, je torej posojilodajalec plačal obresti.

GIRČNOST

Brali smo, da so v Planici prekinili smuške skoke zaradi vetra. To pa je časopisna raca. Vzroki so popolnoma drugi. Po zakonu ponudbe in povpraševanja so namreč cene v planiških gostilnah narasle od jutra proti popoldnevu od 10 do 30%. Tekmovalci so se bali, da zvečer večerje sploh ne bodo mogli plačati. Zato so se predčasno odpravili na prihrček. Tuji na so baje zelo občudovali naše gostince ž-ž: kako so gibčni pri določanju cen!

TOTI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

Pomlad prihaja v deželo. Človek, ki hodi na športne prireditve, potrebuje nov klobuk, novo kravato, nove nogavice itd. Zato razpisujemo »Toti natečaj športnega natečaja« z naslednjimi nagradami:

- prva nagrada — 3000 din
- druga nagrada — 2000 din
- tretja nagrada — 1000 din

POGOJI RAZPISA:

Prvo nagrado prejme udeleženec natečaja, ki bo imel najmanj pravih rešitev. Po istem principu bomo delili tudi drugo in tretjo nagrado. Torej ga morate čim bolj polomiti!

Vsak udeleženec lahko sodeluje v natečaju samo z enim odrezkom oz. kuponom iz »Totega lista«.

Odrezek je treba izpolniti takole: če predvidevate zmago prvega moštva, napišite številko 1, če predvidevate zmago drugega moštva — številko 2, če pa predvidevate neodločen rezultat — pa x. Seveda morate oznake x, 1 in 2 postaviti tako, da boste imeli čim več nepravilnih rešitev.

Izpolnjene odrezke z navedbo natančnega naslova (priimek, ime, kraj, ulica in hišna številka) je treba poslati na naslov: »Toti list«, Maribor, Kopališka ulica 2. Vsi odrezki morajo biti v uredništvu »Totega lista« najkasneje v soboto, 14. marca, do 12. ure.

Rezultate prvega natečaja, kateremu bodo redno vsak teden sledili drugi po istem principu, bomo objavili v »Totem listu« dne 18. marca 1953.

Na odrezek je treba napisati osem rezultatov. Če bi slučajno kakšna tekma odpadla, bomo pač upoštevali le rezultate ostalih tekem razpisa. Izpolniti pa je treba vse rubrike.

Nagrado prejmejo udeleženci, ki dosežejo osem nepravilnih rešitev; če takih ni — dobijo nagrado oni s sedmimi nepravilnimi rešitvami itd. Če bo pa več kandidatov, bomo nagrajence izžrebali.

KLJUŠTOVE PROGNOZE

Vsakokrat, ko boste pisali rezultate, pogledajte moje prognoze. Morda vam bodo pomagale uganiti še tako težko predvidljive rezultate!

Pri reševanju se splača upoštevati, ali je bilo moštvo v inozemstvu ali ne, ker vplivajo inozemska potovanja na mehko kolen, ki so v neposredni zvezi z možganskim centrom, ki da včasih človeku občutek domišljivosti.

Upoštevati je dobro nadalje to, ali je tekma prijateljska ali ne. Prijateljske tekme se kdaj pa kdaj končajo predčasno s pretepom in ima na ta način prednost moštvo, ki je eksperimentalno. Pri tem igra seveda vlogo tudi sodnik, ki včasih iz sadizma dopušča, da se igralci med seboj ščipajo, brcajo, suvačo in podobno fizično izražajo.

Pri boksarskih tekmah upoštevate različne nagone, ki smo jih po Darwinovi teoriji brez lastne krivde podedovali od šimpanzov. Zato predvidevajte, da bo publika kdaj tujega boksarja event. napadla in naimani izžvižgala (tudi ptiči so po Darwinovi teoriji naši predniki!).

V prihodnjih številkah vas bom skušal seznaniti še z drugimi športnimi priemi, ki jih je dobro upoštevati pri reševanju natečaja športnega značaja.

SPORED KINEMATOGRAFOV V KRANJU

KINO STORŽIČ: »Nočni taksij«, italijanski film.
KINO SVOBODA: do 15. t. m. mehiški film »Biser«; v soboto, 14. t. m. ob 21. uri »Nočni taksij«; v nedeljo, 15. t. m. matinee: ob 8.30 »Nočni taksij«, ob 10. uri »Prekletje«; zvečer ob 21. uri »Prekletje«.
KINO ZADRUŽNIK: 13., 14. in 15. t. m. »Seviljski brivci«.

TOTI NATEČAJ ŠPORTNEGA ZNAČAJA

ODREZEK ŠT. 1

za tekme 14. in 15. marca 1953

	Ocena
1. Beograd: BSK—VOJVODINA	
2. Zagreb: ZAGREB—DINAMO	
3. Zagreb: LOKOMOTIVA—PARTIZAN	
4. Subotica: SPARTAK—HAJDUK	
5. Maribor: BRANIK—ŽELEZNICAR (Maribor)	
6. Ljubljana: ODRED—JEDINSTVO (Zagreb)	
7. Novi Sad: ZAH. NEMCIJA—JUGOSLAVIJA (rokoštorbi)	

RAZLAGA:
1 — zmaga prvoimenovanega moštva,
2 — zmaga drugoimenovanega moštva,
X — neodločen rezultat.

Priimek in ime:

Kraj:

Ulica in hišna št.

SKRIVNOST NIŠE V ZAKLANI ULICI 23.

JE ODKRITA!

Prav so imeli vsi tisti številni reševalci, ki so v svojih rešitvah napisali, da to pač ni bila skrivnost. Kajti, komu je še danes skrivnost, da so izdelki tovarne »ZLATOROG« v Mariboru, Klavniška 23 res najboljše? To so uganili — razen dveh — vsi reševalci!

Teže pa je bilo s posameznimi rešitvami — kajti tam se je le marsikdo zmotil, ni vedel pravega imena izdelka, čeprav je vedel, zakaj se uporablja, ali pa tudi ni zadel načina uporabe. Ti so seveda pri žrebancju morali izpasti — in ne moremo si kaj, da ne bi rekli: »Prav jim je, saj človek mora vedeti, kaj kupuje!« — No, pa to ni nič hudega, bo pač prihodnjič boljše!

Kljub temu pa je bilo zelo zelo mnogo rešitev pravih in poštarju, ki nam je nosil vsa številna pisma, smo morali obljubiti posebno nagrado!

Pravilno bi morale biti rešitve take:

1. Zlatorogov »Sampon« za umivanje las — Zlatorogov čistilni prašek »Vit« za čiščenje posode in ostalih predmetov;
2. Zlatorogovo toaletno milo (Bath soap, Osiris, Crnogorica itd.);
3. Zlatorogov »Toaletni glicerini« proti hrapavim in razpokanim rokam;
4. Zlatorogova »Solea« športna krema za nego kože;
5. Zlatorogov pralni prašek »Perion« za pranje fi-nega perila;
6. Zlatorogovi laki za nohte v vseh niansah;
7. Zlatorogova emulzija za sončenje »Emulgita«;
8. Zlatorogov »Ruž« za ustne — Zlatorogova »Solea« dnevna krema;
9. Zlatorogova »Solea« zobna pasta za nego zob — Zlatorogova »Ustna voda« za dober okus in vonj v ustih — Zlatorogovo brivsko milo in Zlatorogova brivska krema;
10. Zlatorogovo terpentinsko milo za pranje;
11. Zlatorogovo čičkovo ali orehovo olje ali briljan-tina ali voda za lase — Zlatorogova kolonjska vo-da najrazličnejših vonjev.

Muhasti žreb — kakršen pač je — pa je določil naslednje srečnike:

3000 dinarjev: Mladen Novak, Maribor, Kejžar-jeva 18;

2000 dinarjev: Josip Hohnjec, Celje, Cinkarna;

1000 dinarjev: Boža Kaffou, Ljubljana, Jenkova 5.

Ostalih 20 nagrad, ki predstavljajo priznane in lepe izdelke tovarne »Zlatorog«, pa bodo prejeli:

Irma Vračko, Maribor, Ob bregu 4; Ana Uлага, Ruše pri Mariboru; Marijan Bizjak, Maribor, Kosar-jeva 7; R. Moiti, Maribor, Gregorčičeva 14; Jože Skok, Ptuj, Ljutomerska cesta 31; Draga Koren, Tržič, Glavni trg 18; Ljudevit Babik, Topolšica-Smrečina; Ela Slokar, Velika Polana p. Crenovci; France Meško, Tržič, Bomb. predilnica in tkalnica; Majda Selinšek, Maribor, Krekova 14; Hermina Vodopivec, Rače 60; Alojz Jazbec, Dobje, p. Slivnica pri Celju; Marija Benko, Murska Sobota, Ivančičeva 7; Stanko Verdev, Celje, II. drž. realna gimnazija; Marija Hrovat, Maribor, Neratova 6; Anica Kološa, Murska Sobota, Cvetkova 3; Medkrajevna telefonska centrala Maribor 1; Ignac Cuderman, Kranj, Titov trg 24; Anton Izanc, Rogaška Slatina 35; Marija Knapič, Maribor, Pod vinogradi.

Dobitnike nagrad iz Maribora in okolice prosimo, da se oglašijo v našem uredništvu in tam dvignejo nagrade. Ostalim pa jih bomo poslali po pošti.

Vsi ostali, ki tokrat niste prišli na vrsto, pazljivo zasledujte »Toti list« še naprej, kajti takih nagradnih ugank bo v njem še mnogo in ni vrag, da ne bi enkrat prišli tudi vi na vrsto! Zato le pogumno na-prej!

PTUJČANI, KONJIČANI, PESNICANI!

Ne veste kakaj? — Seveda, saj niste Sven-gali! Toda tokrat zares — znani jasnovidec, te-lepat, hipnotizer SVENGALI vas običje še ta teden. Ne pozabite prečitati lepakov, kjer boste za točen datum in čas!

MARIBORSKE

SODOBNA ZDRAVILA

Monopolizem je huda bo-lezen, konkurenca pa njeno najboljšo zdravilo. Čeprav stojijo dolge mesece v TAM in »Metalni« neizko-riščeni avtobusi, »Avtobus-ni promet« pa je imel po 14 avtobusov dnevno v po-pravilu, so ljudje sredi dvajsetega stoletja morali trgati podplate in zviševati čevljarjem akumulacijo. Ker — tokrat — k sreči ni deviz, bodo odslej Maribor-čane prevažali avtobusi vseh treh podjetij. Visoki uvozni faktorji in pomanj-kanje deviz so pač dobro zdravilo proti monopoliz-mu!

ZOBOBRČ

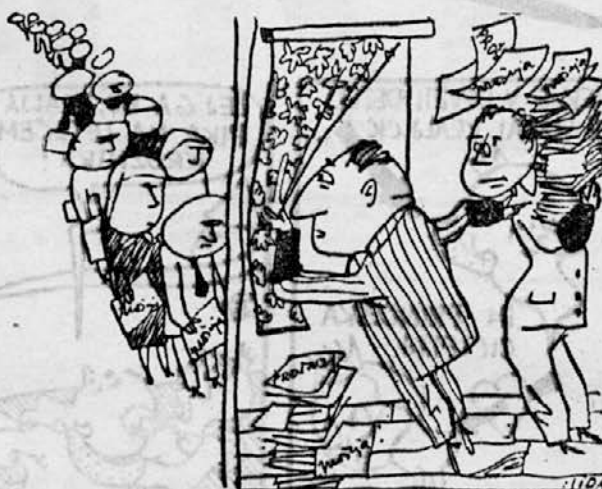
Pomladanska tekmovanja v športu so se že pričela, nekatera so pa trajala sko-zi vso zimo. V mariborski zobni ambulanti so dentisti tekmovali na svoj način, a ne v tem, kdo bo čim več zob popravil, temveč v tem, kdo jih bo več izdrl. Zato je ambulanta dobila odgo-varjajoči naslov: zobobrč-nica! Kakor je bilo tekmo-vanje zobobrčniško, bo tudi njegov konec — zobobrčniški!

ZAČARANI KROG

Začelo se je leta 1951, ko so varilci trumoma ro-mali iz »Metalne« v De-lavnice JDZ — pa ne na božjo pot, le za boljšim za-služkom. Toda konjunktura ni stanovitna stvar in iste romarje je letos zane-slo zopet nazaj v »Metalno« in TAM, kjer so jih gosto-ljubno sprejeli. Iz TAM pa pelje ta začarani krog zo-pet v Bosno in Bregano.

Diž ga, lovi ga!

(Uprava nepremičnin v Mariboru se sedaj seli že šestič)



»Ala, fantje, pakirajmo! Ljudje so nas že izvohali.«

Vsak, ki jih sprejme, je vesel, vsak, ki jih izgubi, pa žalosten! Najbolj žalost-no pa je strokovno šolstvo, ker bi se skoraj znašlo v sirotišnici brez rednika in skrbnika!

POROČILO GUMIPETE

Ležim. Imam francosko gripo, ki sem se je nalezal od tete iz Srbije, ki je bila na obisku v Dalmaciji, kjer je spoznala neko ogripljeno Crnogorko, ki je hodila po Bosni in jo dobila tam od nekega Slovenca. Ko ozdra-vim, se vržem spet na za-sledovanje. gp.

NA SESTANKU

Govornik: »Pri nas v Stu-dencih spi prosvetno in kulturno življenje! Telo-vadnica je skoraj prazna, godbe skoraj nikjer, dram-ski odsek počiva in tudi nihče več ne poje!«

Glas iz množice: »Saj ni res! Vse prosvetno in kulturno življenje je osredoto-čeno v gostilni »Gorjanci!«

Družinsko veselje



Oddih v
Rogaški Slatini

MENI, NAMA, NAM

Nagradna uganka:

SE JE ČAS!

Rešitve s kuponom iz Me-vilke 3, morajo biti pri nas najkasneje do 15. mar-a. Zato pohitite, da nagrade (3000, 1000 in 1000 din) ne zamudite! Da vam bo pa lažje, lahko izdamo, da je kar na dveh mestih tisto, kamor tako željno hiti vsa množica ljudi!!!

Bistra glava



— Nak, blaga ne bom kupila! Raje se naro-čim na »Glas Gorenjske« in poravnam le-tošnjo naročni-no do 20. mar-ca — pa imam skupno s stari-mi naročniki pravico sode-lovati pri veli-kem nagrad-nem žrebanju! In kdo ve, če ne bo sreča tu-di mene po-iskala!

Razpisanih je 110 nagrad v vrednosti 400.000 din! Kuhinjska oprava, blago za ženske obleke, usnjen moški plašč, volnene ženske jo-pice, vzmeti za postelje, moški, ženski in otroški čevlji, platno za posteljnino... Poleg tega in pred vsem tem pa je »Glas Gorenjske« najbolj približan in najbolj razširjen list na Gorenj-skem!

LETEČA

HALO CIC IN
CICIFUJ! PRIŠEL
SEM NA PARTIJO
TAROKA!

ZGODBA

KI PA LAHKO OBSEDI-
V VAŠEM ŽEPU

NEKJE V DEVETI DEŽELI
JE VLADAL KRALJ CIC...



...IN PRINCESKA
CICIFUJ

LEJ GA NO, KRALJA
PIKA NA LETEČEM
KROŽNIKU!



ČE PRAV JE PRINESEL KRALJ PIK
KARTE S SEBOJ, JE ZMAGOVAL CIC...

NAPOVEM TRULO
IN 10 TAROKOV!



KRALJA CICA NI
ZAPUSTILA KVAR-
TOPIRSKA SREČA.
KRALJ PIK
JE ZAIGRAL ŽE
VES DENAR...



VELJA, CIC? IGRAJVA ŠE ZA MOJE
KRALJESTVO!

NAK, TO PA NE.
SAJ NI NIČ PRIDA!



NO, PA ZA DEKORATIVNO
BLAGO IN ZAVESE, KI SEM JIH
KUPIL PRI TEKSTIL-OBUTEV
V LJUBLJANI!

VELJA!



KRALJ PIK PA NI IMEL SREČE

HURA!
PAGAT ULTIMO!



IN DOKLER
JE KRALJ CIC
NOSIL VREČO
ZLATNIKOV V
ZAKLADNICO

...

NA POMOČ!



AHA, PIK JE UGRA-
BIL PRINCESKO.
MORAM TAKOJ ZA
NJIMA NA LETEČI
PREPROGI



KOT VIHAR JE ČEZ NEKAJ MINUT
PRIDRVEL MIMO NJIJA...



...IN SE V ELEGANTNEM LOKU
USTAVIL



CICIFUJ, KJE PA
JE KRALJ PIK?

KO SI TI TAKO
HITRO PRIDRVEL MIMO
NAJU, JE MISLIL...

...DA MIDVA
STOJIVA. STOPIL
JE S KROŽNIKA
IN PADEL V
GLOBOČINO



KAJ BI Z LETEČIMI KROŽNIKI!
PRAV TAKO KRASNE IN TRPEŽNE
PREPROGE IMA NA ZALOGI
-SAMO DA NE LETIJO.



POZOR!

V zadnji sliki nam je tiskarski škrat zopet eno krepko zagodel. Zato nam Vi pomagajte uganiti, kje se dobe takšne prvovrstne preproge v največji izbiri. Zrebo bo med pravilnimi rešitvami določil tri lepe nagrade:

1. nagrada 5000 din
2. nagrada 3000 din
3. nagrada 2000 din

Kupon 3

Rešitve pošljite do 22. marca 1953 s priloženim kuponom na naslov: »Toti list«, Maribor, Kopališka ul. 2.